

הייתה זו ז'אנט שזכתה להתפעלות גדולה בעקבות זה עמדו שני המפיקים בקשר מכת' בים, ועכשיו הגיע הגנה האח בראונר, הטיל על איוון לנגיל לעשות לה מבחני בד קשים, והוא מתכוון לקחת אותה לגרמניה על מנת לשחק בגירסה החדשה של מיכאל סטרוגוף, שיצולם ברומניה ובגרמניה, בתקציב של מיליון דולר. אם היא תצליח בצילומים ובכל מה שיבוא אחריהם יהיה לה הכבוד לככב בסרט, בכימויו של כריסטיאן ז'אק.

★ ★ ★

כ? כן? למה? "משום שהיא פנטסטית". אומר איש המקצוע בראונר. "יש לה גוף הקופץ מול המצלמה, היא פוטוגנית מכל הצדדים, והפנים שלה טובות מכל זווית. עם קצת אינטליגנציה היא תוכל לעשות קריירה גדולה. יש לה פנים הרבה יותר טובות ו יותר פוטוגניות מאשר לדליה לביא".

וזה אומר לכם האיש שגילה את אלקה

אותי איתה, ואמרה לי שעם האשה האיומה הזאת אני יכול ללכת לאן שאני רוצה." גם את רחל וולש הוא קצת גילה, ורק

זהבה עינבר. בראונר ראה צילומים שלה, טוען שגופה נפלא, אבל פניה מתקבלים קשים מדי בצילומים.

לפני שבועיים סיימה לככב בסרט של אחיו בגרמניה. הוא מודה שהיא פנטסטית גם בחיים. במאמץ רב, אפשר להצליח להוציא ממנו גם זיעה פחות מקצועית על כל הכוכבות שלו. שואלים אותו אם לא איכפת לו ש' לז'אנט לוי יש בעל וילד בן שלוש והוא עונה "זה בסדר. גם אלקה זומר ורחל ח'לש מסתובבות עם הארוסים והבעלים של הן כדי שאף אחד לא יתקרב אליהן".

ז'אנט נשואה, אמה לילד בן שלוש, ל שעבר סגנית מלכת המים, של ה' עולם הזה, היא בת 20 שנה בטן הכל.

זומר. הוא מבין בזה. איך הוא גילה אותה: היא הייתה עוזרת בבית באנגליה, ואחר כך נסעה לאיטליה ונהפכה לאהובתו של איזה מסיק זקן, שנתן לה תפקיד קטנטן בסרט קטנטן. והאחים בראונר היו אלה שגילו אותה באותו סרט, והפכוה לכוכבת גדולה. וח'ף בראונר עצמו מודה שוהי לא תגלית כל כך יוצאת מן הכלל: "בקולנוע היא מש' געת", הוא אומר, "אבל בחיים לא הייתי אפילו מסתובב אחריה. הארוסה שלי ראתה

ג'ודי חברת שלישיית החלונות ה' גבוהים, הנראית כמו הטי' פוס האירופי האידיאלי בשנה זו.

בריאות

זירות, מים חמים!

התביעה הראשונה בתולדות המדינה מ' סוג זה הוגשה בשנת 1954. היתה זאת תביעת נזיקין נגד המדינה ונגד עובדי רפואה שלה על מחדל רפואי. משך 12 השנים ה' באות הוגשו 96 תביעות כאלה, בקצב ש' הלך וגדל במידה הרבה יותר מהירה מ' אשר גדול האוכלוסייה.

כך נפתח גם בישראל עידן תביעות ה' נזיקין נגד רופאים, אחיות, עובדים רפואיים אחרים ומוסדותיהם, על פגיעה כתוצאה מ' רשלנות או ממחדל רפואי.

טיפול בגזרת. 97 התובעים (ש' 32) מתביעותיהם התייחסו למיקרים שהסתיימו במוות) תבעו למעשה, נזיקין מן המדינה. לפי החוק האחרית המדינה למעשי עובדיה, גם במוסדות הרפואיים.

התביעות סיפרו על סיבות פגיעה מ' גוונות. למשל "חסר שמירה לבל יינזק ה' חולה". הכוונה היתה, בעיקר, לתאבדויות בבתי חולים לחולי נפש. סיבות אחרות: נזק מניחות, טעות באבחנה, כחיה עלידי בקבוק מים חמים.

סיבת פגיעה אחת חוסלה בינתיים ל' חלוטין. היו אלה שבעה המיקרים של נגועי גזרת, שנפגעו מהקרנות רנטגן. עכשיו כבר מצאו דרך יותר בטוחה לטיפול בגזרת.

מקום להשערה. התביעה הממוצעת היתה כ' 38,800 ל"י, אך התמורה היתה הרבה יותר קטנה. ב' 40 המיקרים שכבר יושבו, שולמו בממוצע 11,500 ל"י (21 תביעות סופקו עלידי סכומים הקטנים מ' 5000 ל"י כל אחת; תביעה אחת יושבה עלידי תשלום של יותר מ' 100 אלף ל"י. מה שמעניין במיוחד במחקרה של סטטי' סטיקאית הבריאות שושנה פלק, המתפרסם ברבעון משרדה, בריאות הציבור, הוא ה' קלסטרון הסטטיסטי של התובע השכיח: זהו פועל פשוט או חסר-מקצוע, בגיל בין 18 ל' 39, הגר במחוז תל-אביב.

מעירה פלק: "יש מקום להשערה של' רצון לנצל הזדמנות לקבל סכום ניכר, חר' פעמי, ולשפר את המצב הכלכלי כתגמול על הסבל והאסון, יש חלק בתופעה זאת (של ריבוי תביעות הנזיקין).

יש גם מקום להשערה שמי שניפגע עלידי רשלנות או מחדל מגיע לו פיצוי ללא כל השערות.

עתונות

אשה ושתי יונים

יומן המפד"ל, הצופה, הביא השבוע פ' רוש מקורי ביותר לשמה של עירת העמק, עפולה. הוא ייחס פירושו זה למורה אלמוני לידעת הארץ, שהסביר לתלמידיו:

"פעם היתה אשה והיו לה שתי יונים. פתאום עפו לה. מכאן — השם עפולה."

ברור שאחרי זה לא היתה כל סיבה לא להמשיך בשיטת הסברים חדשנית זאת, וכך קרה ש'כאשר הגיעה אותה אשה צפונה, ה' יונים מתו לה". ומכאן השם מתולה.

קיבוצים

כיצד להיות מאושר

המצב בקיבוץ הרתי שעלבים שבקירבת לאטרון הלך ורע. היה זה משק גדול, בעל מספר חברים מועט, שסבל מהרכב ענפים לא יעיל, מחוסר מים ומקירבה יתרה לגבול.

עד שיום אחד בא לאחד החברים הרעיון הגואל. אולי לא מספיק שהקיבוץ מתנהל מ' עצמו. אולי כדאי לנסות ולנהל אותו. פירושו של דבר היה פנייה ליעוץ מיקצועי, בלתי תלוי. ייעוץ זה נמצא בצורת תחנת-יעוץ תל' אביבית לענייני כוח-אדם בתעשייה.

התחנה ערכה משך 18 חודשים מחקר יסר' די בשעלבים ובין חברי שעלבים. נחקרו 23 בעיות יסוד, מאירגון העבודה ועיסוקי חב' רים עד למשאלים סוציומטריים (מי מתאים לאיזה תפקיד) ומיבנתים פסיכוכיניים לכל אחד מחברי המשק.

התוצאה הדהימה את חברי המשק. הלול, למשל, שלא היה ענף ריחתי בעבר, נימסר ליוזם של מכונאי המשק וזה נתגלה כמנהל לול בחסד עליון. אסיפת החברים (השיחה) הוכנסה למיסגרת עניינית והופקט המצב ש' דמות השיחה היתה מסתלפת עלידי יכולתם הרטרורית של מספר חברים.

חברי שעלבים הפכו להיות אנשים מאושי' רים, היודעים כי הם ממלאים את התפקידים

שביכולתם למלא וגם ריווחיות המשק מוכ' טחת בצורה כזאת. לא כל כך מאושרים היו מספר קיבוצים אחרים, ששמעו על נסיון שעלבים, ניסו אף הם לשנות עובדות קיימות עלידי תיכנון מחדש בשטח החברתי והחקלאי. הם ניתקלו בהתנגדות מוסדות התנועות שלהם, שלא התלהבו כלל לרעיון להפוך את הקיבוץ ל' בית-חרושת מודרני, המפיק חוצרת על ה' סרט הנוע, כשהחברים מתאמים לתפקידיהם לפי עקרונות של מכוון לפירוי עבודה.

הפגנות

ארבע שפות

הפגנת-השבוע היתה מיוחדת במינה. היא בצבעה עלידי איש אחד — למען עצמו. **לא חוכרת, לא זכויות.** כאשר הגיע יוסף ברומברג ארצה, רכש לו בדמי-מפתח

מפגין ברומברג איש אחד — למען עצמו

דירה בת חדר וחצי, כשגדלו לידיו, הם לא יכלו ללכת לבית-הספר, המרוחק משם אר' בעה קילומטרים. וכאשר בעל-הצריף-השכן הפכו לבית-מטבחיים, הפכו חיי המשפחה ל' גהנום, ואשתו החלה לקבל התקפות-עצבים. אך למרות המלצות עובדי-הסעד, לא הצ' ליה ברומברג לקבל מקום אחר לגור בו, ולקנות דירה אין לו כסף.

ובכלל, יוסף ברומברג הוא חסר חובות אזרחיות וחסר זכויות אזרחיות. לא רק ש' אינו מקבל שרותים — שמו אפילו אינו מופיע ברשימת הקלפיות.

התקנה, צילמו. כדי שידעו כולם על מצבו — ערך הוא השבוע את הפגנתו ובחר בקפדנות את קהל צופיו: את כל התיירים של מלון זן. הוא הסתובב לפני המלון כש' על גופו תלויות המון סיסטמות, בארבע שפות: בגרמנית, באנגלית, בעברית וברו' סית. התיירים התקלהו, צילמו, שאלו שא' לות והוא ענה להם בחפז, ובפירוט רב. לבסוף ניגש לשם גם שוטר חיכני, וביקש בנימוס מהמפגין הרב-לשוני לגשת איתו רגע הצידה.

ברומברג ניגש, וברגע שיצא מתחום ראי' תם של הצופים הגלהבים — תפסו אותו שמונה שוטרים בבית-אחת, הכניסוהו לניידת ולקחו אותו משם. כי אמנם היתה זו רק הפגנת-יחיד, אך היא היתה יותר מדי מ' שימה, מכדי שיינתנו לה להימשך.

הווי

● **קרב אווירי.** בחיפה הודיעה ה' עירייה כי הגיעה למסקנה שכדי להילחם במכת-היתושים הצפויה השנה עקב גשמי-החרף הכבדים נשארה לה רק דרך אחת: לשכור מסוקים (הליקופטרים), שירססו את קיני-היתושים.

● **נא לכסות!** בתל-אביב בילה האנס פלוהן, 59, עם פרוצה, שילם את האתנן בצ'ק, נידון לשלוש שנות-מאסר אחר שה' פרוצה התלוננה כי הצ'ק שניתן לה היה ללא כיסוי.